

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΝΑΞ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2020

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

© Δρ Κωνσταντῖνος Σιαμάκης (ἐπιμελητὴς κειμένου - μεταφραστὴς - ἐκδότης)
ISBN 978-960-7127-44-0

Χορηγοί: ἀνώνυμοι κατ' ἐπιθυμίαν των

Διορθωταὶ τυπογραφικῶν δοκιμίων οἱ μαθηταὶ μου·

1. Ἀθανάσιος Σιαμάκης, θεολόγος καὶ φιλόλογος, ἀδερφός μου
2. Ἀντώνιος Σιδηρόπουλος, θεολόγος καὶ φιλόλογος
3. Ἰωάννης Ἀβραμίδης, δικηγόρος καὶ φιλόλογος

Τυπογραφεῖο:

Παῦλος Γιαννούλης· ὑπεύθυνος τυπογραφείου
Κωνσταντῖνος Τσολερίδης· ἐπιμελητὴς ἐκδόσεως
Κυριακὴ Νταλακούδη· στοιχειοθεσία, σελιδοποίησι

Βιβλιοδεσία: Ἰωακὴμ Τρικαλιάρης

Ἐκδόσεις ΔΟΝΑΞ

Editiones DONAX

Δρ Κωνσταντῖνος Σιαμάκης
Τ.Θ. 1635 - Πανεπιστημιούπολις
540 06 Θεσσαλονίκη

Dr Constantinus Siamakis
P.O. Box 1635 - University
540 06 Thessaloniki Greece

Τηλ. 2310 - 73.73.77

Tel. 2310 - 73.73.77

www.philologus.gr

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟ ΚΑΙ ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟ

Ὁ ψαλμὸς 117 εἶναι τὸ ἀρχαιότερο στὸν κόσμον ποίημα μὲ ἀκροστιχίδα· ἀκροστιχίδα ἀλφαβητική, ἢ πρώτη ἀκροστιχίδα, πρὶν γίνουν οἱ ἄλλες ἀκροστιχίδες οἱ ὅμοιες ἢ διαφορετικές. καὶ ἡ πρώτη αὐτὴ ἀκροστιχίδα εἶναι πρακτικὴ, ὄχι διακοσμητικὴ τοῦ ἐντέχνου λόγου. εἶναι Ἀλφαβητάριο γιὰ τὰ παιδιὰ ποὺ ἀρχίζουν νὰ μαθαίνουν γράμματα, πρῶτο βιβλίον τοῦ μαθητεύοντος στὰ γράμματα. ἔχει 22 στροφές, ὅσα εἶναι καὶ τὰ γράμματα τοῦ ἑβραϊκοῦ ἀλφαβήτου, καὶ τοῦ πρώτου ἑλληνικοῦ φυσικὰ καὶ τοῦ πρώτου λατινικοῦ. καὶ κάθε στροφή ἔχει 8 δίστιχα ἐλεγεία, ποὺ ἀρχίζουν μὲ τὸ ἴδιο γράμμα· τῆς πρώτης στροφῆς ὅλα μὲ ἄλφα· ὥστε τὸ παιδάκι νὰ συλλαμβάνῃ εὐχερέστερα τὴν ἰδανικὴ εἰκόνα τοῦ γράμματος. διότι πρὸ τῆς τυπογραφίας οἱ ἄνθρωποι δὲν μπορούσαν νὰ κάνουν γράμματα πανομοιότυπα· καὶ ἡ συνισταμένη καὶ καθολικὴ καὶ ἰδανικὴ εἰκόνα τοῦ γράμματος δινόταν μὲ τὴν πολλαπλὴ ἐπανάληψί του· ἐδῶ μὲ τὴν ὀκταπλῆ. πρὸ μὲσα ἀπὸ τὶς 22 ὀχτάδες τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου βρίσκονται οἱ στίχοι μὲ τὰ λόγια τοῦ ποιητοῦ· μὲ τὶς λέξεις καὶ τὶς προτάσεις· τὶς ἐννοίες καὶ τὰ νοήματα, μὲ τὸ λόγο καὶ τὴ διδασκαλία. καὶ ἡ ἐκεῖ μὲσα διδασκαλία εἶναι διδαχὴ πίστεως καὶ πρακτικῆς τοῦ πιστοῦ.

Στὴν πρώτη φάσι - τάξι τὰ παιδάκια μάθαιναν μόνον τὰ γράμματα τῆς ἀκροστιχίδος, δηλαδὴ τοῦ ἀλφαβήτου, μὲ φωνητικὸ ὑπόδειγμα 8 λέξεις ποὺ ἀρχίζουν ἀπ' αὐτὸ τὸ γράμμα - φθόγγο· σὰ νὰ λέμε· *Α ἄγγελος ἀνατολὴ ἄργυρος ἄλογο ἄχυρο ἀχλάδι αὐτὸς ἀκούω*. τότε δὲν ὑπῆρχαν κεφαλαῖα καὶ μικρὰ γράμματα, ἦταν ὅλα ἴδια· κεφαλαῖα.

Στὴ δευτέρα φάσι - τάξι τὸ παιδί μαθαίνει νὰ διαβάξῃ καὶ ταυτόχρονα διδασκόταν τὴν ὑπέροχην διδαχὴν ποὺ ἐκτίθεται στὸ πρῶτον βιβλίον του, τὸ βιβλίον τῶν τρυφερῶν του χρόνων.

Τὰ συνολικῶς 176 δίστιχα ἐλεγεία ($8 \times 22 = 176$) περιέχουν 176 διατυπώσεις - παραλλαγές τῆς σχέσεως τοῦ πιστοῦ μὲ τὸν Κύριον. σὲ κάθε στίχον ἐμφανίζεται ὁ Κύριος εἴτε μὲ τ' ὄνομά του εἴτε μὲ μιὰ προσωπικὴ ἀντωνυμία (*σύ σοῦ σοὶ σέ*), καὶ ὁ Νόμος τοῦ Κυρίου μὲ 12 τρόπους· *Λόγος - Λόγοι, Λόγιον - Λόγια, Μαρτύριον - Μαρτύρια, Ἐντολὴ - Ἐντολαί, Ὁδὸς - Ὁδοί, Κρίμα - Κρίματα, Κρίσις - Κρίσεις, Δικαιώματα, Ἀλήθεια, Νόμος, Διάταξις, Σωτήριον*. *Μαρτύρια* σημαίνει «Ντοκουμέντα», *Ὁδοί* «Ὁδηγίες», *Κρίματα Κρίσεις Δικαιώματα* σημαίνουν «Κανόνες ζωῆς καὶ ἀπονομῆς δικαιοσύνης», καὶ *Σωτήριον* σημαίνει «Ὁδηγὸς σωτηρίας», «Σωσίβιον», «Φυλαχτό». ἔτσι μαζί μὲ τὴν πρώτην γραμματομάθειαν ὁ συντάκτης τοῦ Ἀλφαβηταρίου ἐμφυτεύει καὶ θεμελιώνει στὴν τρυφερὴν καὶ ἄδολην ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ τὴν πίστιν στὸν Κύριον καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτῆς τῆς πίστεως.

Ὁ μόνος λαὸς ποὺ εἶχε δημόσια καὶ γενικὴ σχολικὴ γραμματομάθεια ἦταν ἀπὸ τὸν 17^ο π.Χ. αἰῶνα ὁ Ἰσραηλιτικὸς. ἦταν πρόβλεψις τοῦ μωσαϊκοῦ Νόμου· γιὰ νὰ μπορούν νὰ διαβάξουν τὶς Ἁγίες Γραφές ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἄντρες καὶ γυναῖκες. οἱ ἄλλοι λαοὶ τῆς γῆς δὲν εἶχαν τέτοια φροντίδα, τέτοιο θεσμό, τέτοια γραμματομάθεια. οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ποὺ ἦταν στὴν γραμματομάθειαν δεύτεροι, δὲν εἶχαν τέτοια ἐκπαίδευσιν δημόσια, κρατικὴ ἢ δημοτικὴ. γράμματα μάθαιναν μόνον οἱ πλούσιοι, καὶ μόνον αὐτοὶ ἤξεραν ἀνάγνωσι καὶ γραφήν. οἱ φτωχοὶ ἦταν ἀναλφάβητοι. τὰ γράμματα ἦταν γιὰ λίγους μόνον· ἀριστοκρατικὴ συνήθεια. οἱ ἄλλοι λαοὶ πολὺ χειρότερα. μόνον ὁ Ἰσραὴλ εἶχε δημόσια ἐκπαίδευσιν καὶ λαὸν καθολικῶς ἐγγράμματον. τὸ ἕνα τρίτον τῆς φυλῆς τοῦ Λευὶ ἦταν δάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ γραμμάτων σὲ δημόσια σχολεῖα, δημοτικὸν - γυμνάσιον - πανεπιστήμιον, ὅπως θὰ λέγαμε σήμερον. τὰ δύο πρῶτα ἦταν ὑποχρεωτικὰ γι' ἀγόρια καὶ κορίτσια, τὸ τρίτον προαιρετικόν.

Στὸν Ἑλληνικὸν κόσμον μόνον λίγον πρὸ τοῦ 600 π.Χ. ὁ Ἕλληνας τύραννος τῶν Ἐπιζεφυρίων Λο-

κρῶν Ζάλευκος στὴν Ἑλληνικὴ Ἰταλία καθιέρωσε –ὅσο ζοῦσε ὁ ἴδιος– δημόσια γενικὴ ἐκπαίδευσι, κι αὐτὸ παραξένευσε ὅλους τοὺς ἄλλους Ἕλληνες, ποὺ τὸ θεώρησαν στριμμένη γνώμη ἐνὸς «τυράννου», καὶ τὸν κοροΐδευαν. κανεὶς δὲν συνέχισε τὸ Ζάλευκο καὶ κανεὶς δὲν τὸν μιμήθηκε. μόνο ἀπὸ τὸ 1100 μ.Χ. περίπου ἄρχισε νὰ ἐμφανίζεται στὴν Εὐρώπη κι ἔπειτα στὴν Ἀμερικὴ δημόσια ἐκπαίδευσι καὶ γενικεύθηκε γύρω στὸ 1950, μετὰ τὸ Β΄ παγκόσμιο πόλεμο.

Τὸ πρῶτο βιβλίον ἦταν ἄλλοτε τὰ Ὀμηρικὰ Ἔπη κι ἄλλοτε ἡ Ὀκτώηχος τῆς Ἐκκλησίας, βιβλία ἀπρόσφορα γιὰ τέτοιο ἔργο. στὴν Ἰταλία, ποὺ γιὰ μερικοὺς αἰῶνες ἦταν στὴν Εὐρώπη ἡ δευτέρη χώρα γραμμάτων μετὰ τὸ Βυζάντιο –κι αὐτὲς ἦταν σ’ αὐτὰ οἱ δυὸ πρῶτες χώρες τῆς ὑψηλῆς τότε– τὸν 11^ο αἰῶνα διδασκόταν καὶ μιὰ τέτοια σχολικὴ προσευχὴ ἀπὸ ἓνα τέτοιο ψαλτικὸ βιβλίον, ποὺ τὰ παιδιὰ τὴν ἔλεγαν ψαλτά, στὴ λατινικὴ βέβαια. ἦταν ἡ ἐξῆς:

Ut queant laxis	Γιὰ νὰ μποροῦν οἱ δοῦ-
resonare fibris	λοι σου νὰ ἀνυμνοῦν τὰ
mira gestorum	θαυμαστά σου ἔργα μὲ
famuli tuorum,	τις καρδιὲς ἀνάλαφρες,
solve pulluti	καθάρισε τ’ ἀμαρτωλὰ
labii reatum,	χεῖλη τῶν κατακρίτων,
Domine sancte.	ἄγιε Κύριε.

καὶ σιγὰ σιγὰ οἱ πρῶτες συλλαβὲς τῶν 7 στίχων ἔγιναν ὀνόματα τῶν ἑπτὰ φθόγγων τῆς μουσικῆς *ut re mi fa sol la Do*· καὶ σὲ πολλὰ χρόνια μὲ μιὰ μικρὴ ἀνατοποθέτησι ἄρχισαν νὰ λέγονται μέχρι σήμερα *Do re mi fa sol la si*. τὰ ψαλτικὰ βιβλία ὅμως ἦταν, ὅπως εἶπα, ἀπρόσφορα γι’ ἀλφαβητάρια. ἦταν σὰ νὰ ταΐζης τὸ νεογέννητο βρέφος μὲ χοιρινὰ σουβλάκια ποὺ ἀρέσουν στὸ δάσκαλο. τὸν 16^ο αἰῶνα στὴ Γερμανία ἐμφανίστηκε ἡ ἰδέα γιὰ εἰδικὸ βιβλίον ὡς «πρῶτο βιβλίον» τοῦ ἀνθρώπου. τὸ 1771 ἔγραψε κι ἐξέδωκε τὸ πρῶτο ἑλληνικὸ Ἀλφαβητάριον ὁ Μιχαὴλ Παπαγεωργίου ὁ Σιατιστεὺς στὴ Βιέννη «Τὸ Μέγα Ἀλφαβητάριον» μὲ 38 φύλλα (ἢ 76 σελίδες) χωρὶς σελιδαρίθμησι, τὸ ὁποῖο ἐπανεξέδωκε φωτομηχανικῶς ὁ Γ. Μητράγκας στὴ Θεσσαλονικὴ τὸ 1996. ἀλλὰ καὶ τὰ πρῶτα τέτοια βιβλία ἦταν πολὺ χοντροκομμένα καὶ ἄχαρα βιβλία σὲ σύγκρισι μὲ τὸ εἰδικὸ Ἀλφαβητάριον τῆς Βίβλου, τὸν ψαλμὸ 117 τοῦ Δαυῖδ, τὸν πιὸ μεγάλο ἀπ’ ὅλους.

Τὸ βιβλικὸ αὐτὸ Ἀλφαβητάριον γιὰ παιδάκια ὁ Δαυῖδ τὸ συνέταξε τὸν 12^ο π.Χ. αἰῶνα, κατὰ τὸν καιρὸ ποὺ ἦταν καθηρημένος στρατηγὸς μ’ ἐπικηρυγμένο τὸ κεφάλι του καὶ κυνηγημένος ἀπὸ τὸ Σαοὺλ· κι αὐτὸς μὲ τὰ 600 παλληκάρια του κινοῦνταν μαζί μὲ τὶς γυναῖκες τῶν καὶ τὰ παιδιὰ τους, τὰ στερημένα ἀπὸ κάθε σχολικὴ ἐκπαίδευσι, ἀπὸ βουνὸ σὲ βουνὸ κι ἀπὸ τόπο σὲ τόπο μὲ χίλιες προφυλάξεις καὶ τρομερὴ ἔλλειψι κάθε ἀνέσεως. φαίνονται αὐτὰ μέσα στοὺς στίχους τοῦ Ἀλφαβηταρίου αὐτοῦ, ἀρκεῖ νᾶχη κανεὶς μάτια νὰ τὰ δῆ. αὐτὸ διήρκεσε περίπου μιὰ δεκαετία, ὥσπου ὁ Σαοὺλ αὐτοκτόνησε, ὁ Ἰσραὴλ ὑποτάχθηκε σὲ βάρβαρο καὶ βρόμικο λαό, κι ὁ Δαυῖδ τὸν ἀπελευθέρωσε κι ἔγινε βασιλεὺς του.

Μέσα λοιπὸν σὲ μιὰ τόσο βασανισμένη ζωὴ τῆς μικρῆς κοινότητος τοῦ διωκόμενου Δαυῖδ ὁ Δαυῖδ θεώρησε ἀναγκαῖο, ἐξ ἴσου μὲ τὴν τροφή καὶ τὴ στέγη καὶ τὴ διαφυγὴ ἀπὸ τὴν ἐπικήρυξι καὶ τὸ θανάσιμο διωγμὸ, τὴν ἐκπαίδευσι τῶν παιδιῶν τῶν ἀντρῶν του στὰ γράμματα. κι ἔγραψε αὐτὸ τὸ ὑπέροχο βιβλίον, τὸ «πρῶτο βιβλίον» τοῦ ἀνθρώπου. καὶ εἶναι βιβλίον θεόπνευστο.

Ὅσο κι ἂν λαχταρῶ νὰ μποροῦσα νὰ γίνω ἀναλφάβητος σήμερα καὶ νὰ μάθω γράμματα ἀρχίζοντας ἀπ’ αὐτὸ τὸ Ἀλφαβητάριον, δὲν μπορῶ νὰ τὸ ἐπιτύχω μὲ κανέναν τρόπο. μὴ μπορώντας λοιπὸν νὰ γυρίσω τὸ χρόνο πίσω, ὅταν στὰ χρόνια 1985-88, καταδιωκόμενος κι ἐγὼ τότε, ἔγραφα τὸ σύγγραμμά μου «Τὸ ἀλφάβητο», σὲ μιὰ στιγμὴ κατάλαβα τί εἶναι ὁ ψαλμὸς αὐτὸς τοῦ Δαυῖδ· καὶ συγκλονίστηκε. καὶ ἤθελα ντὲ καὶ καλὰ νὰ μάθω γράμματα ἀπὸ τὸ Ἀλφαβητάριον αὐτό. μὰ πῶς ἦταν δυνατόν νὰ γίνη; κι ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα μελέτησα τὸ θέμα αὐτὸ πολὺ. καὶ τώρα βγάζω τὸν καημὸ μου καὶ τὸ ἄχτι μου γράφοντας γι’ αὐτὸ τὸ Ἀλφαβητάριον. δὲν χάρηκα ὅσα γράφω ἐδῶ.

Ἀμέσως μετὰ τὰ πέντε πρῶτα βιβλία τῆς Βίβλου (Γένεσις, Νόμος, Δευτερονόμιον, Ἰησοῦς, Κριταί) αὐτὸ τὸ Ἀλφαβητάριον εἶναι χρονικῶς τὸ ἕκτο βιβλίον τῆς, τὸ ὁποῖο ἀργότερα βέβαια, ποὺ ὁ συ-

ντάκτης του έγινε στρατηγός και βασιλεὺς κραταίος, παισιώθηκε κι ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους ψαλμοὺς τοῦ Δαυῖδ, πὺ ἀποτέλεσαν τὸ *Βιβλίον τοῦ Εὐθουῶς* (Δδ 59,1), τὴν ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ Δαυῖδ. καὶ μετὰ 690 χρόνια (1115-425) ἀπ' αὐτὴ τὴ συλλογὴ πῆρε 96 ψαλμοὺς τοῦ Δαυῖδ καὶ τοὺς ἐνέταξε στὸ Ψαλτήριον τῶν 150 ψαλμῶν, πὺ ἔχουμε σήμερα, ὁ Ἑσδρας. καὶ γε αὐτὸ ἔγινε σὲ χρόνια δύσκολα κι ἐπικίνδυνα γιὰ τὸν Ἰσραὴλ καὶ πολὺ ταπεινὰ καὶ βασανισμένα. *ἡ δύναμις τοῦ Κυρίου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται* ἢ, ὅπως λέει ἡ παλιὰ χωριάτικη παροιμία, *Ἄν θέλῃς νὰ κελαηδᾷ γλυκύτερα τ' ἀηδόνι σου, βγάλε του τὰ μάτια*. παισιώθηκε ἐπίσης τὸ Ἀλφαβητάριο αὐτὸ κι ἀπὸ ἄλλα βιβλία τοῦ Δαυῖδ. ἀρκετοὶ ψαλμοί, ἡ ἱστορία τῆς γιαιγιᾶς τοῦ Ῥούθ, οἱ Παροιμίες, κι ὁ Ἰώβ, εἶναι ἔργα τοῦ Δαυῖδ, πὺ γράφτηκαν γιὰ σχολικὰ βιβλία ἀνωτέρων τάξεων. ἀργότερα γράφτηκαν καὶ ἄλλα σχολικὰ βιβλία.

Ὁ Δαυῖδ θεώρησε ἰσοβαρὲς κακὸ μὲ τὴ λιμοκτονία ἢ τὸν ἐμπόλεμο θάνατο τῶν διωκομένων τὸ νὰ μείνουν τὰ παιδιὰ ἀγράμματα. ἐνδέχεται καὶ μερικοὶ ἄντρες τοῦ Δαυῖδ ὡς διωκόμενοι νὰ ἦταν ἐπὶ τοῦ ἀχαῖρευτου Σαοὺλ ἀναλφάβητοι, κι ἔμαθαν γράμματα ἀπὸ τὸ βιβλίον αὐτὸ τοῦ καπετάνιου τους καὶ δασκάλου τους· κι ὅσοι ἤξεραν ἤδη γραφὴ κι ἀνάγνωσι, ἦταν δάσκαλοί τους· κι ὁ ὄπλαρχηγὸς Δαυῖδ διευθυντὴς τῆς ἐκπαιδεύσεώς των. ἀργότερα ὁ Δαυῖδ, ὁ δεῦτερος αὐτὸς Μωϋσῆς, ὡς βασιλεὺς πλέον ἔγραψε καὶ τ' ἄλλα σχολικὰ βιβλία. τὰ ἐξιχνίασα ὅλ' αὐτὰ καὶ τὰ γράφω στὴν τετράτομη Εἰσαγωγὴ μου στὴ Βίβλο. ἔγραψαν δὲ ἀργότερα καὶ ἄλλοι «Ἀλφαβητάρια», γιὰ ἐφήβους, ἐννοούμενα ὡς τέτοια μεταφορικῶς καὶ συμβολικῶς, καὶ φυσικὰ ὅλα μὲ συμβολικὴ πλέον ἀλφαβητικὴ ἀκροστιχίδα, ὅπως εἶναι τὸ *Ἄσμα* ὡς Ἀλφαβητάριο - ἐγχειρίδιο σεξουαλικῆς ἀγωγῆς γραμμένο ἀπὸ μιὰ γυναῖκα τοῦ Σολομώντος· ἄλλο ἔνα, τὸ πρῶτο ποίημα τῶν *Παιδειῶν*, γραμμένο ἀπὸ τὴ μητέρα τοῦ βασιλέως Ἐζεκιῶν Ἀβὺ ὡς Χρηστομάθεια γιὰ τὴν ἀγωγὴ τοῦ ἐφήβου γιοῦ τῆς· ἄλλο ἔνα ἀπὸ τὸν πνευματικὸ δάσκαλο τῆς Ἀβὺ τὸν προφῆτη Ἡσαῖα τὸ ἕκτο ποίημα τῶν *Παιδειῶν* γιὰ τὴν ἄξια γυναῖκα (*γυναῖκα ἀνδρείαν*) πὺ πρέπει νὰ διαλέγῃ ὁ μυαλωμένος νέος, ὁ ὁποῖος εἶναι σὲ ἡλικία γάμου. ἀλλὰ κι ὀλόκληρο τὸ βιβλίον *Παιδεῖαι* τὸ γραμμένο ἀπὸ τὸν Ἡσαῖα καὶ τὴν Ἀβὺ εἶναι σχολικὸ. κι ἄλλο ἔνα γραμμένο ἀπὸ τὸν ἴδιο, ἡ *Σοφία*, γιὰ κάθε ἐνάρετο ἄντρα. τρίτος Μωϋσῆς ὁ Ἡσαῖας. γράφτηκαν κι ἄλλα «Ἀλφαβητάρια» (ἀλφαβητικὲς ἀκροστιχίδες γιὰ μεγάλους) ὄχι λίγα. τελευταῖος ἔγραψε γιὰ τοὺς Ἰσραηλιτὲς τῆς βαβυλωνίου ἀχμαλωσίας δυὸ σχολικὰ βιβλία ἐθνικοῦ φρονηματισμοῦ καὶ ἐθνικῆς ἀρετῆς ὁ μικρανεψιὸς καὶ μαθητὴς τοῦ Ἱερεμίου Βαρούχ. εἶναι τὰ βιβλία *Παραλειπομένη* καὶ *Βαρούχ*. ἡ παιδεία στὸν ἀρχαῖο Ἰσραὴλ ἦταν θέμα πρῶτο. αὐτὸ τοὺς δίδαξε ὁ Δαυῖδ.

Ἐπέροχο βιβλίον ὁ ψαλμὸς 117 ὑπερόχου συντάκτου σχολικῶν βιβλίων, ὑπέροχοι δάσκαλοι, ὑπέροχη ἐκπαίδευσι, ὑπέροχοι μαθηταί. φυσικὰ στὴ μετάφρασι τῶν Ἑβδομήκοντα κι αὐτὴ ἡ ἀλφαβητικὴ ἀκροστιχίδα κι ὁποιαδήποτε ἄλλη δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ. διατηρήθηκε μόνον ὡς λόγος τοῦ θεοῦ.

Μετέφρασα τὸ Ἀλφαβητάριο αὐτὸ μαζὶ μ' ὅλη τὴ Βίβλο, Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη, παισιωμένες κι ἀπὸ μιὰ τετράτομη «Εἰσαγωγὴ στὴ Βίβλο», καὶ τὸ προσφέρω ἐδῶ ἐκδεδομένο ἰδιαιτέρως, ὡς δῶρο σὲ παιδιὰ καὶ γονεῖς· ὅποτε τὸ Ἀλφαβητάριο αὐτὸ εἶναι κατάλληλο μόνον γιὰ «δεύτερο βιβλίον». γιὰ μένα ἦταν πολλοστό, ἀλλὰ μοῦ ἔμαθε πολλά. διότι εἶναι ἡ Μικρὴ Βίβλος τοῦ παιδιοῦ.

Τὰ σημερινὰ παιδιὰ, πὺ ξέρουν βέβαια ἀνάγνωσι καὶ γραφὴ, δὲν θὰ μάθουν τίς δυὸ αὐτὲς τέχνες ἀπ' αὐτὸ τὸ Ἀλφαβητάριο, ἀλλὰ μὲ τὴ βοήθεια τῆς μεταφράσεώς μου θὰ μάθουν κάπως τὴν ἀρχαία ἐλληνικὴ γλῶσσα τῆς Βίβλου, θὰ μάθουν καὶ τὴν κατὰ θεὸν διαγωγὴ, πὺ διδάσκει στὸ Ἀλφαβητάριο αὐτὸ ὁ θεόπνευστος Δαυῖδ. εἶναι ἡ καλλίτερη κατῆχησι πὺ θὰ μπορούσε νὰ ὑπάρξῃ. διότι μ' αὐτὴ θὰ πιστεύσουν στὸν Κύριο μὲ ὅλη τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς των καὶ θὰ τὸν ἀγαπήσουν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς των.

Δρ Κωνσταντῖνος Σιαμάκης
21 Δεκεμβρίου 2020

Θουσι με λογον· οτι η απιστοι
 ταις λογοις σου·
 και μη περιελθεις εκ τρυφαιματος
 μεγαλογραφιας εως σφοδρα·
 οτι εστι σοις κριμασι σου επηληπι
 και φυλαξομαι νομος σου δια παν
 ητος· οσπρια μου και εις τα ρηματα
 του αιωνος·
 και εσπρευομαι ημερ ταλας μεγαλης
 λιπασειν τολας σου· οζοζητησαι·
 και ελθου μεν τοις μαρτυροι σου
 ηθναμτιοι μασι λεων και ουκ ησχυρο·
 και εμεγαλωνεμται σεμ τολαισ σου
 και η ηγαπασαι σφοδραι· και ηρα
 τασ ορασμου προς τασ εν τολαι
 σου ησ ηγαπασαι· και η οδωσ σου
 εν τοις δικαιομασι σου·
 η ηκαθητι των λογων σου· τω οδω σου
 σου ωμε ταλασι σασμε· αυτη με βη

PIZ

- 117 1 A Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ
οἱ πορευόμενοι ἐν Νόμῳ Κυρίου.
- 2 A μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ·
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.
- 3 A οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.
- 4 A σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου
τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.
- 5 A ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου
τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.
- 6 A τότε οὐ μὴ αἰσχυρθῶ
ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.
- 7 A ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας
ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
- 8 A τὰ δικαιώματά σου φυλάξω·
μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.
- 9 B Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ;
ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.
- 10 B ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε·
μὴ ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
- 11 B ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου,
ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.
- 12 B εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- 13 B ἐν τοῖς χεῖλεσί μου
ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.
- 14 B ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου
ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.
- 15 B ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῆσω
καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.
- 16 B ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω,
οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

PIZ

- 117 1 A Μακάριοι οἱ ἄψογοι στή διαγωγή
 ποῦ πορεύονται σύμφωνα μέ τὸ Νόμο τοῦ Κυρίου.
- 2 A μακάριοι αὐτοὶ ποὺ ἐξερευνοῦν τὶς διδαχὲς τοῦ
 ποῦ τὸν ἀναζητοῦν μέ ὅλη τὴ διάνοιά τους.
- 3 A γιατί ὅσοι κάνουν τὰ παράνομα
 δὲν πορεύονται στοὺς δρόμους τοὺς δικούς του.
- 4 A σὺ μᾶς ἔδωσες τὶς ἐντολές σου
 νὰ τὶς τηροῦμε μέ ὅλη μας τὴ δύναμι.
- 5 A τί καλὰ νὰ εἶναι οἱ δρόμοι μου ἴσιοι
 καὶ νὰ τηρῶ τὰ προστάγματά σου!
- 6 A τότε δὲν θὰ ντροπιασθῶ ποτέ,
 ὅταν στηλώσω τὰ μάτια μου σ' ὅλες τὶς ἐντολές σου.
- 7 A θὰ σὲ δοξολογῶ μέ ἀθῶα διάνοια,
 ὅταν θὰ εἶμαι συνηθισμένος στὶς δίκαιες ἀποφάσεις σου.
- 8 A θὰ τηρῶ τὰ προστάγματά σου
 μὴ μ' ἐγκαταλείψης μέ κανέναν τρόπο.
- 9 B Πῶς θὰ κάνῃ ὁ νέος τὸ δρόμο του ἴσιο;
 μὰ μέ τὸ νὰ τηρῇ τὰ λόγια σου.
- 10 B σ' ἀναζητῶ μέ ὅλη μου τὴ διάνοια
 μὴ μέ σπρώξῃς μακριὰ ἀπὸ τὶς ἐντολές σου.
- 11 B μέσα στή διάνοιά μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου,
 γιὰ νὰ μὴν ἀμαρτήσω σὲ σένα.
- 12 B Κύριε, εἶσαι ἄξιος νὰ σ' εὐλογῶ
 δίδαξέ μου τὰ προστάγματά σου.
- 13 B τὰ χεῖλη μου κηρύττουν
 ὅλες τὶς ἀποφάσεις ποὺ βγήκαν ἀπὸ τὸ στόμα σου.
- 14 B τὸ δρόμο ποὺ δείχνουν τὰ διδάγματά σου
 τὸν χαίρομαι σὰν τὸν πιὸ μεγάλο πλοῦτο.
- 15 B ἐμβαθύνω στὶς ἐντολές σου
 καὶ κατανοῶ τοὺς δρόμους ποὺ δείχνεις.
- 16 B μελετῶ τὰ προστάγματά σου
 καὶ δὲν ξεχνῶ τὰ λόγια σου.

- 17 Γ Ἄνταπόδος τῷ δούλῳ σου·
ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
- 18 Γ ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου,
καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ Νόμου σου.
- 19 Γ πάροικος ἐγὼ εἶμι ἐν τῇ γῆ·
μὴ ἀποκρούψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.
- 20 Γ ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου
τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κριμάτα σου ἐν παντὶ καιρῷ.
- 21 Γ ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις·
ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
- 22 Γ περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουθένωσιν,
ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.
- 23 Γ καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν,
ὁ δὲ δούλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.
- 24 Γ καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ,
καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

- 25 Δ Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου·
ζήσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
- 26 Δ τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- 27 Δ ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με,
καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.
- 28 Δ ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας·
βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.
- 29 Δ ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ
καὶ τῷ Νόμῳ σου ἐλέησόν με.
- 30 Δ ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην,
καὶ τὰ κριμάτα σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- 31 Δ ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε·
μὴ με καταισχύνης.
- 32 Δ ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον,
ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

- 17 Γ Ἄνταπόδωσε στὸ δοῦλο σου·
θὰ ζήσω καὶ θὰ τηρῶ τὰ λόγια σου.
- 18 Γ ἄνοιξέ μου τὰ μάτια,
νὰ κατανοήσω τὰ θαυμάσια τοῦ Νόμου σου.
- 19 Γ πρόσκαιρος κάτοικος εἶμαι πάνω στή γῆ·
μὴν κρύψης ἀπὸ μένα τίς ἐντολές σου.
- 20 Γ λαχταράει ἡ ψυχὴ μου
ν' ἀκούω μὲ πόθο τὰ θελήματά σου ὅποιαδήποτε ὦρα.
- 21 Γ τιμωρεῖς τοὺς ὑπερηφάνους·
καταραμένοι ὅσοι ἀπομακρύνονται ἀπὸ τίς ἐντολές σου.
- 22 Γ φύλαξέ με ἀπὸ ντροπιασμοῦ καὶ ἐξευτελισμοῦ,
γιατὶ ἐγὼ ἀναζητῶ μὲ λαχτᾶρα τὰ διδάγματά σου.
- 23 Γ νά! ἄρχοντες συνεδριάζουν καὶ καταλαλοῦν ἐναντίον μου,
ὁ δοῦλος σου ὅμως ἐμβαθύνει στὶς δίκαιες κρίσεις σου.
- 24 Γ διότι τὰ διδάγματά σου εἶναι μελέτη μου
καὶ τὰ προστάγματά σου οἱ συμβουλές ποὺ ἀκούω.

- 25 Δ Κόλλησαν τὴν ὑπαρξί μου στὸ ἔδαφος·
κράτησέ με στή ζωὴ ἐσύ, ὅπως ὑποσχέθηκες.
- 26 Δ σοῦ φανέρωσα τοὺς δρόμους μου, καὶ μ' ἄκουσες·
δίδαξέ μου τὰ προστάγματά σου.
- 27 Δ δίδαξέ μου τὸ δρόμο τῶν προσταγμάτων σου,
καὶ ἐγὼ θὰ ἐμβαθύνω στὰ θαυμάσιά σου.
- 28 Δ μαράθηκε ἡ ὑπαρξί μου ἀπὸ τὴ στενοχώρια·
στήριξέ με μὲ τὰ λόγια σου.
- 29 Δ ἀπομάκρυνέ με ἀπὸ τὸ δρόμο τῆς ἀδικίας
καὶ δός μου ἐλεημοσύνη τὸ Νόμο σου.
- 30 Δ ἀγαπῶ τὸ δρόμο τῆς ἀλήθειας
καὶ δὲν λησμονῶ τὰ θελήματά σου.
- 31 Δ προσκολλήθηκα στὰ διδάγματά σου, Κύριε·
μὴ μὲ βγάλῃς ντροπιασμένο.
- 32 Δ τὸ δρόμο τῶν ἐντολῶν σου θὰ τρέχω,
ὅταν θὰ διευρύνῃς τὴ διάνοιά μου.

- 33 Ε Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιοματῶν σου,
καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.
- 34 Ε συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν Νόμον σου
καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
- 35 Ε ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου,
ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
- 36 Ε κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου
καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
- 37 Ε ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα,
ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.
- 38 Ε στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου
εἰς τὸν φόβον σου.
- 39 Ε περίελε τὸν ὄνειδισμόν μου, ὃν ὑπόπτεισα·
ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.
- 40 Ε ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου·
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.
-
- 41 Υ Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε,
τὸ σωτήριόν σου, κατὰ τὸν λόγον σου.
- 42 Υ καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον,
ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.
- 43 Υ καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα,
ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.
- 44 Υ καὶ φυλάξω τὸν Νόμον σου διαπαντός,
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- 45 Υ καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ,
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
- 46 Υ καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου
ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ἠσχυνόμην.
- 47 Υ καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου,
ὡς ἠγάπησα σφόδρα.
- 48 Υ καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ὡς ἠγάπησα,
καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιομασί σου.

- 33 Ε Βάλε μου για δρόμο, Κύριε, τὸ δρόμο τῶν προσταγμάτων σου,
κι ἐγὼ αὐτὸ τὸ δρόμο θὰ λαχταρῶ παντοτινά.
- 34 Ε δίδαξέ μου τὸ Νόμο σου, καὶ θὰ τὸν ἐξερευνήσω,
καὶ θὰ τὸν τηρήσω μ' ὅλη μου τὴ διάνοια.
- 35 Ε ὁδήγησέ με στὴ στράτα τῶν ἐντολῶν σου,
γιατὶ αὐτὴ μοῦ ἀρέσει.
- 36 Ε κατεύθυνε τὴ διάνοιά μου στὰ διδάγματά σου
καὶ ὄχι στὴν πλεονεξία.
- 37 Ε ἀπόστρεψε τὰ μάτια μου νὰ μὴν προσέχω σὲ μυθολογία,
ζήτησε με στὸ δρόμο τὸ δικό σου.
- 38 Ε στήσε μπροστὰ στὸ δοῦλο σου τὴ διδαχὴ σου
νὰ συνηθίσω στὸ φόβο σου.
- 39 Ε πᾶρε μακριά μου τὸ ῥεζίλεμά μου, πού τὸ τρομάζω·
οἱ κρίσεις οἱ δικές σου εἶναι γεμάτες καλοσύνη.
- 40 Ε νά, ἐγὼ ἀγάπησα τὶς ἐντολές σου·
καὶ σὺ ζήτησε με μὲ τὸν ἴλασμό τὸ δικό σου.
-
- 41 Υ Νᾶρθη ἐπάνω μου τὸ ἔλεός σου, Κύριε,
ἢ σωστικὴ φροντίδα σου, ὅπως ὑποσχέθηκες.
- 42 Υ δός μου τί ν' ἀποκρίνωμαι σ' ἐκείνους πού μὲ ὄνειδίζουν,
γιατὶ ἐγὼ ἐλπίζω στὸ λόγο πού δίνεις ἐσύ.
- 43 Υ μὴν ἀφαιρέσης καθόλου τὸ λόγο τῆς ἀλήθειας ἀπὸ τὸ στόμα μου,
γιατὶ ἐγὼ τὴν ἐλπίδα μου τὴ στηρίζω στὶς κρίσεις σου.
- 44 Υ θὰ τηρῶ τὸ Νόμο σου παντοτινά,
στὸν αἰῶνα καὶ στὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- 45 Υ πορεύομαι ἄνετα,
γιατὶ λαχταρῶ τὶς ἐντολές σου.
- 46 Υ θὰ κηρύττω τὶς διδασκαλίες σου μπροστὰ σὲ βασιλεῖς,
καὶ δὲν θὰ ντρέπομαι πού τὸ κάνω.
- 47 Υ τὸ μυαλό μου εἶναι προσηλωμένο στὶς ἐντολές σου,
γιατὶ τὶς ἀγαπῶ φλογερά.
- 48 Υ ἄπλωσα τὰ χέρια μου στὶς ἐντολές σου πού ἀγάπησα,
κι ἐμβάθυνα στὰ προστάγματά σου.

- 49 Z Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου,
ὧν ἐπήλπισάς με.
- 50 Z αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου,
ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.
- 51 Z ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα,
ἀπὸ δὲ τοῦ Νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.
- 52 Z ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε,
καὶ παρεκλήθην.
- 53 Z ἀθυμία κατέσχε με
ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν Νόμον σου.
- 54 Z ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου
ἐν τόπῳ παροικίας μου.
- 55 Z ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε,
καὶ ἐφύλαξα τὸν Νόμον σου.
- 56 Z αὕτη ἐγενήθη μοι,
ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.
-
- 57 ‘ Μερὶς μου εἶ, Κύριε,
εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν Νόμον σου.
- 58 ‘ ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
- 59 ‘ διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου
καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.
- 60 ‘ ἠτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην
τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.
- 61 ‘ σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι,
καὶ τοῦ Νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- 62 ‘ μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι
ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
- 63 ‘ μέτοχος ἐγὼ εἶμι πάντων τῶν φοβουμένων σε
καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.
- 64 ‘ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ·
τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

- 49 Z Θυμήσου ὅσα εἶπες στό δοῦλο σου,
πού σ' αὐτά μ' ἔκανες νά στηρίξω τήν ἐλπίδα μου.
- 50 Z νά τί μέ στηρίζει, ὅταν μέ ταπεινώνουν,
ἡ διδαχή σου πού μέ κρατάει στή ζωή.
- 51 Z οἱ ὑπερήφανοι παρανομοῦν στό ἔπακρο,
ἐγώ ὅμως δέν θά παραστρατήσω ἀπό τὸ Νόμο σου.
- 52 Z θυμοῦμαι, Κύριε, τίς ἀνέκαθεν ἀποφάσεις σου,
καί νιώθω νά στηρίζομαι.
- 53 Z χάνω τή χαρά μου,
ὅταν βλέπω τοὺς ἁμαρτωλοὺς νά ἐγκαταλείπουν τὸ Νόμο σου.
- 54 Z τὰ προστάγματά σου εἶναι γιὰ μένα τὸ τραγούδι μου
ἀκόμη καί σέ τόπο πού κατοικῶ προσωρινά.
- 55 Z νύχτα μεσάνυχτα τὸ ὄνομά σου ἔχω στό νοῦ μου, Κύριε,
κι ἔτσι φυλάγω τὸ Νόμο σου.
- 56 Z αὐτὸ τὸ πετυχαίνω,
ἐπειδὴ λαχταρῶ τὰ προστάγματά σου.

- 57 ᾿ Κύριε, ἐσύ εἶσαι ὁ κληρὸς μου,
γι' αὐτὸ εἶπα νά φυλάξω τὸ Νόμο σου.
- 58 ᾿ τὸ πρόσωπό σου ἱκετεύω μ' ὅλη μου τὴν καρδιά·
ἐλέησέ με, ὅπως ὑποσχέθηκες.
- 59 ᾿ διαλογισμὸς μου εἶναι οἱ δρόμοι οἱ δικοί σου,
κι ἔτσι ὀδηγῶ τὰ βήματά μου στὰ διδάγματά σου.
- 60 ᾿ εἶμαι ἐδραιωμένος, γι' αὐτὸ καί δέν κλονίζομαι
στὴν τήρησι τῶν ἐντολῶν σου.
- 61 ᾿ θηλειὰ στό λαιμὸ μου βάζουν οἱ ἁμαρτωλοί,
ἀλλ' ἐγὼ ποῦ νά ξεχάσω τὸ Νόμο σου!
- 62 ᾿ μεσάνυχτα ξυπνῶ,
καί σέ δοξολογῶ γιὰ τίς δίκαιες κρίσεις σου.
- 63 ᾿ ἀνήκω στὴν παράταξι ὅλων ἐκείνων πού σέ φοβοῦνται.
κι ἐκείνων πού τηροῦν τίς ἐντολές σου.
- 64 ᾿ Κύριε, ἡ ἀγάπη σου γεμίζει τὴ γῆ·
δίδαξέ μου τὰ προστάγματά σου.

- 65 Θ Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε,
κατὰ τὸν λόγον σου.
- 66 Θ χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με,
ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.
- 67 Θ πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα,
διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.
- 68 Θ χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- 69 Θ ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων,
ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.
- 70 Θ ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν,
ἐγὼ δὲ τὸν Νόμον σου ἐμελέτησα.
- 71 Θ ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με,
ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.
- 72 Θ ἀγαθός μοι ὁ Νόμος τοῦ στόματός σου
ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου.
-
- 73 Ι Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με·
συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.
- 74 Ι οἱ φοβούμενοί σε ὄψονται με καὶ εὐφρανθήσονται,
ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
- 75 Ι ἔγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου,
καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς με.
- 76 Ι γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με
κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.
- 77 Ι ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι,
ὅτι ὁ Νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.
- 78 Ι αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ·
ἐγὼ δὲ ἀδολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.
- 79 Ι ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε
καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.
- 80 Ι γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου,
ὅπως ἂν μὴ αἰσχυρθῶ.

- 65 Θ Κύριε, μοῦ δείχνεις τὴν καλοσύνη σου,
ὅπως μοῦ ἔχεις ὑποσχεθῆ.
- 66 Θ καλοσύνη καὶ φρονιμάδα καὶ ἀντίληψι δίδαξέ μου,
γιατὶ ἐγὼ ἔχω ἐμπιστοσύνη στὶς ἐντολές σου.
- 67 Θ ἐγὼ μπορεῖ νὰ κάνω σφάλματα, ἀλλὰ καὶ ταπεινῶνομαι
γι' αὐτὸ καὶ τηρῶ τὴ διδαχὴ σου.
- 68 Θ ἐσύ, Κύριε, εἶσαι γεμάτος καλοσύνη
καὶ τὰ προστάγματά σου δίδαξέ μου τα μέσα στὴν καλοσύνη σου.
- 69 Θ ἡ ἀδικία τῶν ὑπερηφάνων εἰς βάρος μου παρατραβάει,
ἐγὼ ὅμως ἐξερευνῶ τὶς ἐντολές σου μ' ὅλη μου τὴ διάνοια.
- 70 Θ ἡ καρδιά τους γίνεται σκληρὴ σὰν τὸ γάλα πού γίνεται τυρί,
ἐγὼ ὅμως λογαριάζω τὸ νόμο σου.
- 71 Θ μοῦ κάνει καλὸ τὸ ὅτι με ταπεινώνεις,
κι ἔτσι μαθαίνω τὶς δίκαιες κρίσεις σου.
- 72 Θ ὁ Νόμος τοῦ λόγου σου μοῦ εἶναι πολυτιμότερος
ἀπὸ χιλιάδες χρυσαφικὰ κι ἀσημικὰ.
-
- 73 I Τὰ χέρια σου με ἔκαναν καὶ με διέπλασαν
δίδαξέ με νὰ μάθω τὶς ἐντολές σου.
- 74 I αὐτοὶ πού σε φοβοῦνται θὰ με δοῦν καὶ θὰ εὐφρανθοῦν,
πού ἐγὼ στηρίζω τὴν ἐλπίδα μου στὰ λόγια σου.
- 75 I τὸ νιώθω, Κύριε, ὅτι οἱ κρίσεις σου εἶναι δικαιοσύνη
καὶ ὅτι με ταπεινώνεις σὰ φίλος εἰλικρινῆς.
- 76 I δεῖξε μου στὸ δοῦλο σου τὴν ἀγάπη σου,
γιὰ νὰ με στηρίξεις, ὅπως με δίδαξες.
- 77 I δεῖξε μου τὸν οἶκτο σου, γιὰ νὰ ἐπιζήσω,
διότι ὁ Νόμος σου εἶναι μελέτη μου.
- 78 I νὰ ῥεξιλευτοῦν οἱ ὑπερήφανοι πού ἀνομοῦν εἰς βάρος μου ἄδικα
κι ἐγὼ νὰ ἐμβαθύνω στὶς ἐντολές σου περισσότερο.
- 79 I νὰ με στηρίζουν αὐτοὶ πού σε φοβοῦνται
κι αὐτοὶ πού ἀποδέχονται τὰ διδάγματά σου.
- 80 I δός μου διάνοια ἄψογη ἔναντι τῶν προσταγμάτων σου,
γιὰ νὰ μὴ ῥεξιλευτώ.

- 81 Κ Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου,
εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
- 82 Κ ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου
λέγοντες· Πότε παρακαλέσεις με;’.
- 83 Κ ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκός ἐν πάχνῃ·
τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- 84 Κ πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου;
πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρῖσιν;
- 85 Κ διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας,
ἀλλ’ οὐχ ὡς ὁ Νόμος σου, Κύριε.
- 86 Κ πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια·
ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.
- 87 Κ παρά βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῆ,
ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.
- 88 Κ κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με,
καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

- 89 Λ Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.
εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἡ ἀλήθειά σου.
- 90 Λ ἐθεμελίωσας τὴν γῆν
καὶ διαμένει.
- 91 Λ τῇ διατάξει σου διαμένει ἡ ἡμέρα,
ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.
- 92 Λ εἰ μὴ ὅτι ὁ Νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ,
τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.
- 93 Λ εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου,
ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.
- 94 Λ σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με,
ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.
- 95 Λ ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με·
τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.
- 96 Λ πάσης συντελείας εἶδον πέρας·
πλατεῖα ἢ ἐντολή σου σφόδρα.

- 81 Κ Λιγώνεται ἡ ψυχὴ μου γιὰ τὴ σωτήρια διαθήκη σου,
στὰ λόγια σου στηρίζω τὴν ἐλπίδα μου.
- 82 Κ κλείνουν λιγωμένα τὰ μάτια μου γιὰ τὴ διδαχὴ σου,
καὶ λέω· 'Πότε θὰ μὲ στηρίξεις;'.
83 Κ κι ὅταν γίνω λευκοκέφαλος σὰν ἄσκι στὴν πάχνη,
τὰ προστάγματά σου δὲν θὰ τὰ λησμονήσω.
- 84 Κ πόσες μέρες τοῦ μένουν τοῦ δούλου σου;
πότε θὰ κάνης κρίσι ἀνάμεσα σ' ἐμένα καὶ στοὺς διώκτες μου;
- 85 Κ οἱ παρὰνομοι μοῦ γλωσσοκοπανοῦν πολλὰ ἀπολαυστικά λόγια,
ἀλλὰ σὰν τὸ Νόμο σου δὲν εἶναι, Κύριε.
- 86 Κ ὅλες οἱ ἐντολές σου εἶναι ἀλήθεια·
ἄδικα μὲ καταδιώκουν· βοήθησέ με.
- 87 Κ παρὰ λίγο νὰ μ' ἐξαφανίσουν ἀπὸ τὴ γῆ·
ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐγκαταλείπω τὶς ἐντολές σου.
- 88 Κ βοήθα με νὰ ἐπιζήσω ἐσὺ πού μ' ἀγαπᾶς,
κι ἐγὼ θὰ τηρῶ τὴ διδαχὴ τοῦ στόματός σου.

- 89 Λ Στὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου παραμένει στὸν οὐρανό,
σὲ γενιὲς ἀλλεπάλληλες παραμένει ἡ ἀλήθεια σου.
- 90 Λ θεμελίωσες τὴ γῆ,
καὶ διαμένει.
- 91 Λ μὲ τὸ πρόσταγμά σου μένει ἡ μέρα σταθερὴ·
γιατὶ τὰ σύμπαντα εἶναι δοῦλα δικά σου.
- 92 Λ ἂν ὁ Νόμος σου δὲν εἶναι μελέτη μου,
τότε θὰ χαθῶ, ὅταν μὲ ταπεινώσουν.
- 93 Λ τὴ δικαιοκρισία σου δὲν τὴ λησμονῶ στὸν αἰῶνα,
γιατὶ μ' αὐτὴ μὲ βοηθᾶς νὰ ἐπιζήσω.
- 94 Λ δικός σου εἶμαι ἐγώ, σῶσε με,
διότι τὰ προστάγματά σου τὰ λαχταρῶ.
- 95 Λ μοῦ στήνουν καρτέρι οἱ ἁμαρτωλοί, γιὰ νὰ μὲ ξεπαστρέψουν·
εἶμαι ὅμως καλὸς μαθητὴς τῶν μαθημάτων σου.
- 96 Λ δὲν ἔχω δὴ ἔργο πού νὰ μὴν ἔχη τέλος·
ἡ δική σου ὅμως ἐντολὴ εἶναι ἀπέραντη.

- 97 M Ὡς ἠγάπησα τὸν Νόμον σου, Κύριε!
ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.
- 98 M ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστίν.
- 99 M ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα,
ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.
- 100 M ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα,
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
- 101 M ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκάλυσα τοὺς πόδας μου,
ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.
- 102 M ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα,
ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.
- 103 M ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου,
ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.
- 104 M ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα
διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.
-
- 105 N Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ Νόμος σου
καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.
- 106 N ὄμοσα καὶ ἔστησα 'τοῦ φυλάξασθαι
τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου'.
- 107 N ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα
Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
- 108 N τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε,
καὶ τὰ κρίματά σου διδάξόν με.
- 109 N ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός,
καὶ τοῦ Νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- 110 N ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι,
καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.
- 111 N ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσιν.
- 112 N ἔκλινα τὴν καρδίαν μου
τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

- 97 M Πόσο ἀγαπῶ τὸ Νόμο σου, Κύριε!
ὅλη τὴν ἡμέρα αὐτὸν μελετῶ.
- 98 M μὲ τὴν ἐντολή σου ποὺ μοῦ διδάσκεις μὲ κάνεις σοφώτερο τῶν ἐχθρῶν μου,
γιατὶ εἶναι δική μου γιὰ πάντα.
- 99 M θὰ ξεπεράσω σὲ μάθησι ὅλους τοὺς διδασκάλους μου,
γιατὶ μελέτη μου εἶναι τὰ διδάγματά σου.
- 100 M θὰ γίνω συνετώτερος τῶν πρεσβυτέρων,
γιατὶ λαχταρῶ πολὺ τὶς ἐντολές σου.
- 101 M ἀποτραβῶ τὰ βήματά μου ἀπὸ κάθε δρόμο πονηρό,
κι αὐτὸ γιὰ νὰ τηρῶ τὰ λόγια σου.
- 102 M ἀπὸ τὰ θελήματά σου δὲν παρεκκλίνω,
γιατὶ μὲ νομοθέτησες ἐσύ.
- 103 M πόσο γλυκὰ εἶναι στὸ στόμα μου τὰ λόγια σου!
πιὸ πολὺ κι ἀπὸ τὸ μέλι.
- 104 M ἀπὸ τὶς ἐντολές σου διδάσκομαι σοφία·
γι' αὐτὸ και μίσησα κάθε ἄδικο δρόμο.
-
- 105 N Ὁ Νόμος σου λυχνάρι στὰ πόδια μου
καὶ φανάρι στὶς στράτες μου.
- 106 N ὀρκίζομαι και κάνω τάμα ἀμετάκλητο·
Ἐὰ τηρῶ τοὺς ὀρισμοὺς τῆς δικαιοσύνης σου'.
- 107 N μὲ ταπεινώνουν πάρα πολὺ·
Κύριε, κράτησέ με στὴ ζωὴ, ὅπως ὑποσχέθηκες.
- 108 N Κύριε, δέξου μὲ ἀγάπη τὶς αὐθόρμητες δοξολογίες μου,
καὶ δίδαξέ μου τί θέλεις νὰ κάνω.
- 109 N τὴν ὑπαρξί μου τὴν ἐμπιστεύομαι γιὰ πάντα στὰ χέρια σου,
καὶ τὸ Νόμο σου δὲν τὸν λησμονῶ ποτέ.
- 110 N οἱ ἁμαρτωλοὶ μοῦ στήνουν παγίδα,
ἀλλὰ δὲν μὲ βγάξουν ἔξω ἀπὸ τὸ δρόμο τῶν ἐντολῶν σου.
- 111 N κληρονομῶ τὰ διδάγματά σου γιὰ πάντα,
γιατὶ μ' αὐτὰ ἡ καρδιά μου νιώθει ἀγαλλίασι.
- 112 N ὀδηγῶ τὴ σκέψι μου νὰ κλίνη
στὸ νὰ κάνω πάντα τὰ προστάγματά σου γι' ἀμοιβή.

- 113 Ξ Παρὰ νόμους ἐμίσησα,
τὸν δὲ Νόμον σου ἠγάπησα.
- 114 Ξ βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ·
εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
- 115 Ξ ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ, πονηρευόμενοι,
καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ μου.
- 116 Ξ ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με,
καὶ μὴ κατασχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.
- 117 Ξ βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι
καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιομασί σου διαπαντός.
- 118 Ξ ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιομάτων σου,
ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.
- 119 Ξ παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς·
διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.
- 120 Ξ καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου·
ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.
-
- 121 Ο Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην·
μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.
- 122 Ο ἔκδεξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν·
μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.
- 123 Ο οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου
καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.
- 124 Ο ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου
καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.
- 125 Ο δούλός σου εἶμι ἐγώ·
συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.
- 126 Ο καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ·
διεσκέδασαν τὸν Νόμον σου.
- 127 Ο διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου
ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπάζιον.
- 128 Ο διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην,
πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

- 113 Ξ Σιχαίνομαι τοὺς παρανόμους
καὶ ἀγαπῶ τὸ Νόμο σου.
- 114 Ξ βοηθός μου καὶ σύμμαχός μου εἶσαι σύ,
στὰ λόγια τὰ δικά σου στηρίζω τὴν ἐλπίδα μου.
- 115 Ξ Μακριὰ ἀπὸ μένα, πονηροί!
ἐγὼ θὰ ἐξερευνῶ τὶς ἐντολὲς τοῦ θεοῦ μου.
- 116 Ξ βοήθη με, ὅπως ὑποσχέθηκες, καὶ κράτησέ με στὴ ζωὴ.
καὶ μὴν ἀφήσης ν' ἀπογοητευτῶ ἀπὸ τὴν προσδοκία μου.
- 117 Ξ βοήθησέ με νὰ σωθῶ,
καὶ θὰ μελετῶ γιὰ πάντα τὰ προστάγματά σου.
- 118 Ξ ἐκμηδενίζεις ὅλους ὅσοι ἀποστατοῦν ἀπὸ τὰ προστάγματά σου,
γιατὶ αὐτὸ ποὺ σκέφτονται νὰ κάνουν εἶναι ἄδικο.
- 119 Ξ ὅλους τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοὺς ἔχω γιὰ παραβάτες·
γι' αὐτὸ ἀγάπησα τὰ διδάγματά σου.
- 120 Ξ καθήλωσε τὶς σάρκες μου μὲ τὸ φόβο σου,
γιατὶ ἐγὼ ἔχω τὸ φόβο τῶν ὀρισμῶν σου.
- 121 Ο Ἐγὼ θ' ἀποδίδω εὐθυκροισία καὶ δικαιοσύνη·
ἐμένα μὴ μὲ παραδίνης σ' αὐτοὺς ποὺ μὲ ἀδικοῦν.
- 122 Ο ἀποδέξου με τὸ δοῦλο σου ὅτι εἶμαι ἐν τάξει,
καὶ μὴν ἀφήσης νὰ μὲ ῥεξιλέψουν οἱ ἀδίστακτοι.
- 123 Ο τὰ μάτια μου κλείνουν λιγωμένα γιὰ τὴ σωτήρια διαθήκη σου
καὶ γιὰ τὴ διδαχὴ τῆς δικαιοσύνης σου.
- 124 Ο δεῖξε μου στὸ δοῦλο σου τὸ ἔλεός σου
καὶ δίδαξέ μου τὰ προστάγματά σου.
- 125 Ο ἐγὼ εἶμαι δοῦλος δικός σου·
δίδαξέ με καὶ θὰ πάρω τὸ μάθημα τῶν διδαγμάτων σου.
- 126 Ο καιρὸς γιὰ τὸν Κύριο νὰ δράσῃ·
καταπατοῦν τὸ Νόμο σου.
- 127 Ο γι' αὐτὸ ἀγαπῶ τὶς ἐντολές σου
παραπάνω ἀπὸ χρυσαφικὸ κι ἀπὸ τοπάζι.
- 128 Ο γι' αὐτὸ κυττάζω νὰ εὐθυγραμμίζωμαι μ' ὅλες τὶς ἐντολές σου
καὶ σιχαίνομαι κάθε ἄδικη συμπεριφορὰ.

- 129 Π Θαυμαστά τὰ μαρτύριά σου·
διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.
- 130 Π ἢ δῆλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ
καὶ συνετιεῖ νηπίους.
- 131 Π τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἴλκυσα πνεῦμα,
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.
- 132 Π ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με
κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.
- 133 Π τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου,
καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.
- 134 Π λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων,
καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.
- 135 Π τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου
καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- 136 Π διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου,
ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν Νόμον σου.
- 137 Π Δίκαιος εἶ, Κύριε,
καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου.
- 138 Π ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου
καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.
- 139 Π ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου,
ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.
- 140 Π πεπτρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα,
καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.
- 141 Π νεώτερος ἐγὼ εἶμι καὶ ἐξουδενωμένος·
τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- 142 Π ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ ὁ Νόμος σου ἀλήθεια.
- 143 Π θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗρόν με·
αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.
- 144 Π δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

- 129 Π Οί διδαχές σου είναι θαυμαστές,
γι' αυτό και τις εξερευνάει ή ψυχή μου.
- 130 Π ή φωταύγεια του λόγου σου φωτίζει
και κάνει καλούς μαθητάς τὰ νήπια παιδιά.
- 131 Π ἀνοίγω τὸ στόμα μου κι ἀναπνέω ἀναστενάζοντας
ἀπὸ τὸ φλογερὸ πῶθο γιὰ τὶς ἐντολές σου.
- 132 Π ῥίξε μου μιὰ ματιὰ ἀπὸ ψηλὰ κι ἐλέησέ με,
ὅπως ἀποφάσισης γι' αὐτοὺς πὺν ἀγαποῦν τὸ ὄνομά σου.
- 133 Π κατεύθυνε τὰ βήματά μου σύμφωνα μὲ τὴ διδαχὴ σου
καὶ μὴν ἀφήσης νὰ μὲ κατακυριεύσῃ ὅποιαδήποτε ἀνομία.
- 134 Π λύτρωσέ με ἀπὸ ῥεζίλημα πὺν μποροῦν νὰ μοῦ κάνουν ἄνθρωποι,
κι ἐγὼ θὰ τηρῶ τὶς ἐντολές σου.
- 135 Π δεῖξε μου στὸ δοῦλο σου τὸ πρόσωπό σου
καὶ δίδαξέ μου τὰ προστάγματά σου.
- 136 Π σὲ ποταμοὺς δακρῶν βυθίζονται τὰ μάτια μου,
ὅταν δὲν τηρῶ τὸ Νόμο σου.
-
- 137 Π Κύριε, εἶσαι δίκαιος,
καὶ οἱ κρίσεις σου εἶναι εὐθεῖες.
- 138 Π τὰ διδάγματά σου τὰ ἐκφώνησες ἔτσι πὺν νὰ εἶναι δικαιοσύνη,
νὰ εἶναι καὶ σκέτη ἀλήθεια.
- 139 Π μὲ λιώνει ὁ ζῆλος μου γιὰ σένα,
γιατὶ οἱ ἐχθροί μου λησμονοῦν τὰ λόγια σου.
- 140 Π ἡ διδαχὴ σου εἶναι χρυσάφι πολὺ δοκιμασμένο στὴ φωτιά,
γι' αὐτὸ κι ὁ δοῦλος σου τὴν ἀγαπάει.
- 141 Π εἶμαι στὰ χρόνια μικρός, καὶ κανεὶς δὲν μοῦ δίνει σημασία,
ἀλλὰ τὰ προστάγματά σου ἐγὼ δὲν τὰ λησμονῶ.
- 142 Π ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη αἰώνια
καὶ ὁ Νόμος σου ἀλήθεια.
- 143 Π περὶνῶ συνθλίψεις κι ἀδιέξοδες ἀνάγκες·
οἱ ἐντολές σου ὅμως παραμένουν μελέτη μου.
- 144 Π τὰ διδάγματά σου εἶναι δικαιοσύνη αἰώνια·
δίδαξέ με καὶ θὰ ζήσω.

- 145 ♀ Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου,
Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.
- 146 ♀ ἐκέκραξά σοι· Ἐσῶσόν με!
καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου·
- 147 ♀ προέφθασα ἐν ἁωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα,
εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
- 148 ♀ προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον
τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.
- 149 ♀ τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου,
κατὰ τὸ κριμά σου ζῆσόν με.
- 150 ♀ προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία,
ἀπὸ δὲ τοῦ Νόμου σου ἐμακρύνθησαν.
- 151 ♀ ἐγγὺς εἶ, Κύριε,
καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.
- 152 ♀ κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.
-
- 153 P Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με,
ὅτι τοῦ Νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- 154 P κρινον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με·
διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.
- 155 P μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία,
ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.
- 156 P οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε·
κατὰ τὸ κριμά σου ζῆσόν με.
- 157 P πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με·
ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.
- 158 P εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην,
ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.
- 159 P ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα·
Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.
- 160 P ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κριμάτα τῆς δικαιοσύνης σου.

- 145 ♀ Κράζω μ' ὅλη μου τὴ δύναμι, ἄκουσέ με, Κύριε, ἀπὸ ψηλά·
κι ἐγὼ θὰ λαχταρῶ τὰ προστάγματά σου.
- 146 ♀ κράζω σὲ σένα Ἐσώσε με
κι ἐγὼ θὰ τηρῶ τὰ διδάγματά σου'.
- 147 ♀ στὴ φουρτούνα σπεύδω καὶ κράζω προσευχόμενος,
στηρίζω τὴν ἐλπίδα μου στὰ λόγια σου.
- 148 ♀ ἀνοίγω τὰ μάτια μου πολὺ νωρὶς τὴν αὐγή,
γιὰ νὰ μελετήσω τὰ λόγια σου.
- 149 ♀ ἄκουσε τὴ φωνή μου, Κύριε, γεμάτος ἔλεος καθὼς εἶσαι,
κράτησέ με στὴ ζωὴ, ὅπως ταιριάζει στὴ δικαιοκρισία σου.
- 150 ♀ οἱ διώκτες μου ἀσπάστηκαν τὴν παρανομία
κι ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ τὸ Νόμο σου.
- 151 ♀ Κύριε, εἶσαι πολὺ κοντά μου
καὶ ὅλες οἱ μέθοδοί σου ἐμπνέουν πιστότητα.
- 152 ♀ νιώθω τὴ ζωὴ γιὰ πρώτη φορὰ μέσ' ἀπὸ τὰ Ντοκουμέντα σου
ποὺ τὰ ἔκανες θεμέλια αἰώνια.

- 153 P Δὲς πόσο μὲ ταπεινώνουν καὶ γλύτωσέ με,
γιατὶ ἐγὼ τὸ Νόμο σου δὲν τὸν λησμονῶ ποτέ.
- 154 P δίκασε τὴν ὑπόθεσί μου καὶ λύτρωσέ με·
κράτησέ με στὴ ζωὴ γιὰ τὴν ὑπόσχεσι ποὺ ἔδωσες.
- 155 P μακριὰ ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἢ σωτηρία,
γιατὶ τὰ προστάγματά σου τοὺς εἶναι ἀνεπιθύμητα.
- 156 P Κύριε, οἱ οἰκτιρμοί σου εἶναι πολλοί,
κράτησέ με στὴ ζωὴ, ὅπως ταιριάζει στὴ δικαιοκρισία σου.
- 157 P πολλοὶ αὐτοὶ ποὺ μὲ διώχνουν καὶ μὲ συνθλίβουν·
κι ὅμως ἐγὼ ἀπὸ τὰ διδάγματά σου δὲν παρεκκλίνω.
- 158 P βλέπω αὐτοὺς ποὺ δὲν βάζουν μυαλὸ καὶ λιώνω,
γιατὶ δὲν σέβονται τὰ λόγια σου.
- 159 P δὲς ὅτι ἀγαπῶ τὶς ἐντολές σου·
Κύριε, κράτησέ με στὴ ζωὴ μὲ τὸ ἔλεός σου.
- 160 P ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἡ ἀλήθεια,
κι αἰώνιες ὅλες οἱ ἀποφάσεις τῆς δικαιοσύνης σου.

- 161 Σ Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν,
καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου.
- 162 Σ ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου
ὡς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλά.
- 163 Σ ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην,
τὸν δὲ Νόμον σου ἠγάπησα.
- 164 Σ ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε
ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
- 165 Σ εἰρήνη πολλή τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Νόμον σου,
καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
- 166 Σ προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε,
καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.
- 167 Σ ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου
καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
- 168 Σ ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου,
ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου, ἐναντίον σου, Κύριε.
-
- 169 Τ Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε·
κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.
- 170 Τ εἰσέλθοι τὸ ἀξιωμα μου ἐνώπιόν σου, Κύριε·
κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.
- 171 Τ ἐξερευξαιντο τὰ χεῖλη μου ὕμνον,
ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.
- 172 Τ φθέγγεται ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου,
ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.
- 173 Τ γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με,
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην.
- 174 Τ ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε,
καὶ ὁ Νόμος σου μελέτη μου ἔστι.
- 175 Τ ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε,
καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.
- 176 Τ ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός·
ζήτησον τὸν δούλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

- 161 Σ Ἄρχοντες μὲ καταδιώκουν χωρὶς νὰ φταίω,
ἀλλ' ἡ καρδιά μου τρέμει μόνο τὸ δικό σου λόγο.
- 162 Σ ἐγὼ γεμίζω ἀγαλλίασι μὲ τὰ λόγια σου
σὰν ἐκεῖνον ποὺ βρίσκει λάφυρα πολλά.
- 163 Σ τὴν ἀδικία τὴ μισῶ καὶ τὴ σιχαίνομαι,
τὸ Νόμο σου ὅμως τὸν ἀγαπῶ.
- 164 Σ ἐφτὰ φορὲς τὴ μέρα σὲ δοξολογῶ
γιὰ τὶς ἀποφάσεις τῆς δικαιοσύνης σου.
- 165 Σ εἰρήνη πολλὴ ὑπάρχει σ' αὐτοὺς ποὺ ἀγαποῦν τὸ Νόμο σου
καὶ δὲν ὑπάρχει γι' αὐτοὺς κάτι ποὺ νὰ σκοντάφτουν.
- 166 Σ Κύριε, λαχταρῶ νὰ δῶ τὴ σωτήρια διαθήκη σου
καὶ ἀγαπῶ τὶς ἐντολές σου.
- 167 Σ ἡ ὑπαρξί μου τηρεῖ τὰ διδάγματά σου
καὶ τ' ἀγαπάει μὲ πολλὴ δύναμι.
- 168 Σ τηρῶ τὶς ἐντολές σου καὶ τὰ διδάγματά σου,
γιατὶ ἡ ζωὴ μου ὅλη τρέχει μπροστὰ στὰ μάτια σου, Κύριε.
-
- 169 Τ Ἄς φτάσῃ μέχρι μπροστὰ σου ἡ δέησί μου, Κύριε·
δασκάλεψέ με ὅπως διδάσκει ἡ διδαχὴ σου.
- 170 Τ ἄς βρῆ τὸ αἶτημά μου πόρτα ἀνοιχτὴ μέχρι μπροστὰ σου, Κύριε·
γλύτωσέ με σύμφωνα μὲ τὴ διδαχὴ σου.
- 171 Τ ἄς ἐκτινάξουν τὰ χεῖλη μου ὕμνο,
ὅταν μοῦ διδάσκῃς τὰ προστάγματά σου.
- 172 Τ ἄς ἠχήσῃ ἡ γλῶσσα μου τὰ λόγια σου,
γιατὶ οἱ ἐντολές σου εἶναι ὅλες δικαιοσύνη.
- 173 Τ ἄς ἀπλωθῆ τὸ χέρι σου νὰ μὲ σώσῃ,
γιατὶ ἐγὼ ἀγαπῶ τὶς ἐντολές σου.
- 174 Τ λαχταρῶ πολὺ τὴ σωτήρια διαθήκη σου, Κύριε,
κι ὁ Νόμος σου εἶναι μελέτη μου.
- 175 Τ ὅσο θὰ ζῆ ἡ ὑπαρξί μου, θὰ σὲ δοξολογῆ,
καὶ οἱ ἀποφάσεις σου θὰ μὲ προστατεύουν.
- 176 Τ ἔχασα τὸ δρόμο μου σὰν πρόβατο ποὺ χάθηκε·
ψάξε νὰ βρῆς τὸ δοῦλο σου, γιατί τὶς ἐντολές σου δὲν τὶς ξεχνῶ.

ΒΙΒΛΟΣ		
Παλαιά Διαθήκη - ἀρχαῖο κείμενο· σελίδες	1008	} μεγάλες (1,5)
Καινή Διαθήκη - ἀρχαῖο κείμενο· σελίδες	384	
Παλαιά Διαθήκη - μετάφρασι· σελίδες	1080	
Καινή Διαθήκη - μετάφρασι· σελίδες	400	
 Κριτικὸν Ὑπόμνημα στὴ Βίβλο· σελίδες	 168	
 Εἰσαγωγή στὴ Βίβλο - τ. 1 (Κανόν)· σελίδες	440	
τ. 2 (Κείμενον)· σελίδες	496	
τ. 3 (Ἱστορία)· σελίδες	640	
τ. 4 (Ἑρμηνεία)· σελίδες	416	
 ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΟΝ· σελίδες	 144	
 Ε.Π.Ι.ΓΡΑ. - τ. 1 (Κείμενα)· σελίδες	640	
τ. 2 (Εἰσαγωγή)· σελίδες	304	

«ΝΕΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΤΙΚΗ» ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ - ΤΣΟΛΕΡΙΔΗ Ο.Ε

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΟΦΘΕΣΤ

ΑΧΕΛΩΟΥ 6 - ΤΗΛ: (2310) 542 940, 522 503 - FAX: 542 940 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΛΕΥΚΗ